

РЕШЕНИЕ

№ 3922

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2888** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите С. против решение от 31.01.2021 г. по НАХД № 8177/2020 г. на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 483608-F491426/10.12.2019 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП. Наведени са доводи за неправилност на решението на Софийския районен съд, поради противоречие с материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Развити са доводи в подкрепа на тезата, че наказателното постановление е изцяло законосъобразно и издадено при спазване на материалноправните разпоредби и процесуалните правила. Твърди се, че както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление е дадено пълно и ясно описание на извършеното нарушение, с оглед на което наказаното лице не е било възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Сочи се, че с оглед събраните по делото доказателства, в случая деянието е безспорно установено. Счита, че не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, като потвърди наказателното

постановление. Претендира разноси.

Ответникът [фирма] не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна следното: на 01.06.2019 г., инспектори по приходите към ЦУ на НАП са извършили проверка на търговски обект-магазин за месо, находящ се в [населено място], ж.к. „К. поляна“, пазар Р., магазин №17, стопанисван от санкционираното търговско дружество. Констатирано е, че в обекта е монтирано фискално устройство „Е. АЗ КЛ“ с индивидуален номер ЕО 313355, с номер на фискална памет 44313355, регистрирано с потвърждение в приходната администрация с №3990136. Съгласно дневен междинен финансов отчет дневния оборот е в размер на 464,93 лева. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 447,80 лв., съгласно изготвен опис на парите в касата от служител на търговския обект. Проверяващите констатирали, че фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената разлика в касовата наличност представлява въвеждане на пари в касата на обекта, която не е отразена чрез функцията на фискалното устройство „служебно въведени“ в момента на извършването ѝ. Дружеството не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка настъпила промяна на касова наличност /въвеждане на пари в касата/ на ФУ чрез функциите „служебно въведени“ суми. Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 0397039/01.06.2019г.

За установеното нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, на същата дата е съставен АУАН, предявен и подписан от представител на търговското дружество. Въз основа на този АУАН на 10.12.2019 г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с описанието на нарушенията. Приел е, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, поради липсата на доказателства, че нарушенията е довело до неотразяване на приходи. Квалифицирал е нарушенията като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Тази разпоредба задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Визираната разпоредба е част от установения ред за регистрация и

отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че монтираното в обекта фискално устройство е разполагало с функцията „служебно въведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност - въвеждане на пари в касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г.

Касационната инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление, са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с описанието на нарушението. Видно от съдържанието на акта за нарушение и обжалваното постановление са изложени всички факти, свързани с предмета на доказване.

Както в АУАН, така и в наказателното постановление, липсват констатации, установената разлика между фактическата наличност и разчетената касова наличност да е резултат от неотчетени продажби. Констатираното деяние е било квалифицирано като нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Доколкото в тях липсва констатация за осъществена продажба в обекта, става ясно, че вмененото на търговеца нарушение е за неизпълнение на задължението му по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да регистрира във ФУ по посочения в нормата начин, всяка промяна в касовата наличност, извън случаите на продажби, т. е всяка промяна в касовата наличност, която не е резултат от осъществена продажба.

В случая е установено по несъмнен начин, че към момента на проверката, е налице промяна в касовата наличност в размер на 17.13 лева, която не е регистрирана във ФУ, притежаващо операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Липсват констатации за нарушението на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да е довело до неотразяване на приходи, поради което правилно отговорността на търговеца е ангажирана на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, като санкцията е в предвидения от закона минимум.

Независимо от изложеното относно извършеното нарушение, касационната инстанция споделя извода на Софийския районен съд, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, като счита, че деянието представлява "маловажен случай". Прилагането на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, деянието с изключително нисък интензитет е застрашило обществените отношения, регламентирани с разпоредбите на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистрация и отчетност при осъществяване на търговските операции. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай, според настоящия съдебен състав, размерът на въведената в касата и неотразена във ФУ сума, а именно: 17.13 лева, е в символичен

размер, както следва да се отчете и фактът, че на конкретната дата е била „служебна въведена“ сумата от 61.20 лв. Това обстоятелство, отнесено към факта, че в хода на проверката не са били констатирани други отклонения от законовите предписания дава основание нарушението да бъде определено като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Като е приел тези констатации, Софийският районен съд е формирал правилен извод за незаконосъобразност на наложената санкция.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК настоящият касационен състав не констатира незаконосъобразност на решението на Софийския районен съд, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация не претендира разноси, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.01.2021 г., постановено по НАХД № 8177/2020 г. на по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.